

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อพัฒนาเครื่องมือ (Methodological and Instrument Developmental) ศึกษาผลการพัฒนาเครื่องมือแบบประเมินตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขที่มีอำนาจจำแนก ใช้การเปรียบเทียบกลุ่มอ้างอิง (known group) โดยการเปรียบเทียบผลของการประเมินคุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวยากจน และ ครอบครัวทั่วไปด้วยแบบประเมินตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขมหาวิทยาลัยขอนแก่นสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใน 2 พื้นที่ในภาคอีสานทุกครอบครัวตามเกณฑ์ที่กำหนดทั้งหมดที่มีอยู่ในช่วงที่ศึกษา

พื้นที่การวิจัย

พื้นที่เป้าหมายในการวิจัยประกอบไปด้วย 2 พื้นที่ ได้แก่ 1) องค์การบริหารส่วนตำบลยางคำ อำเภอโพธาราย จังหวัดร้อยเอ็ด 2) เทศบาลตำบลม่วงหวาน อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรหน่วยวิเคราะห์ คือ ครอบครัวซึ่งมีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในพื้นที่เขตตำบลที่ร่วมโครงการวิจัย 2 พื้นที่ ได้แก่ 1) องค์การบริหารส่วนตำบลยางคำ อำเภอโพธาราย จังหวัดร้อยเอ็ด มี 13 หมู่บ้าน จำนวน 1,063 ครอบครัว มีประชากรจำนวน 5,248 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลยางคำ, 2550) 2) เทศบาลตำบลม่วงหวาน อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น มี 14 หมู่บ้าน จำนวน 2,307 ครอบครัว มีประชากรจำนวน 9,352 คน (บัวพันธ์ พรหมพักพิง, 2552) ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ได้ใช้ประชากรศึกษาที่เป็นตัวแทนครอบครัวยากจนทั้งหมดร้อยเปอร์เซ็นต์ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลยางคำ อำเภอโพธาราย จังหวัดร้อยเอ็ด และในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลม่วงหวาน อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือกจากองค์การบริหารส่วนตำบลยางคำ และเทศบาลตำบลม่วงหวานซึ่งระบุว่าอยู่ในเกณฑ์ของครอบครัวยากจน โดยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาครอบครัวยากจนนั้นพิจารณาจากประชาชนที่มีรายได้ครอบครัวตกเกณฑ์ จปฐ. หรือมีรายได้ครอบครัวต่ำกว่า 23,000 บาท/ปี ตามเกณฑ์ของสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550) รวมถึงรายชื่อครอบครัวยากจนที่ได้จากการประชาคมประจำหมู่บ้าน และรายชื่อครอบครัวยากจนที่ได้จากผู้ประสานงานพิจารณาหาครอบครัวยากจนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลยางคำ อำเภอโพ

ทราย จังหวัดร้อยเอ็ด และเทศบาลตำบลม่วงหวาน อำเภอโนนพอง จังหวัดขอนแก่น¹ ที่ระบุว่าเป็นครอบครัวยากจนจากเกณฑ์พิจารณาสถานะทางเศรษฐกิจ โดยพิจารณาจาก 1) สภาพที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง 2) ขนาดของที่ดินทำกินมีน้อย ต่ำกว่า 6 ไร่ และไม่ได้ผลิตทางการเกษตรเท่าที่ควร 3) สภาพพื้นที่ทำกินไม่เหมาะต่อการทำนาหรือปลูกพืช ที่นาเป็นที่ดอน 4) ไม่มีผู้หารายได้เข้าครอบครัว 5) มีหนี้สินมาก (หนี้ในระบบ หนี้นายทุน) 6) สุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง เช่น ป่วยเรื้อรัง พิกัดทางร่างกาย เป็นต้น 7) ผู้สูงอายุพักอาศัยเพียงลำพัง ไม่มีคนดูแล หรือ ลูกหลานไม่ดูแล 8) สมาชิกในครอบครัวไปทำงานรับจ้างต่างถิ่น 9) จำนวนสมาชิกในครอบครัวมาก (สมาชิกอาศัยในครอบครัวหลายช่วงวัย เช่น สูงอายุ วัยทำงาน วัยรุ่น เด็กเล็ก) 10) มีลูกมาก/ มีลูกติดคุกเพราะถูกจับในข้อหาค้าและเสพยาบ้า 11) หญิงชราไม่มีคู่ครอง และมีภาระเลี้ยงดูลูกหลานจำนวนมาก 12) หัวหน้าครอบครัวติดสุรา (พิษสุราเรื้อรัง) 13) มีอาชีพรับจ้างรายได้ไม่แน่นอน 14) ขาดหัวหน้าครอบครัว (สามีเสียชีวิต) 15) แยกครอบครัวใหม่ และลูกยังอยู่ในวัยเรียน โดยในองค์การบริหารส่วนตำบลยางคำ อำเภอโนนทราย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวนครอบครัวยากจน จำนวนทั้งสิ้น 122 ครอบครัว และครอบครัวทั่วไปอยู่ในจำนวนที่เท่ากัน คือ 122 ครอบครัว และในเทศบาลตำบลม่วงหวาน อำเภอโนนพอง จังหวัดขอนแก่น มีจำนวนครอบครัวยากจนตามเกณฑ์ ทั้งสิ้น 140 ครอบครัว และครอบครัวทั่วไปอยู่ในจำนวนที่เท่ากัน คือ 140 ครอบครัว รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งสิ้น 524 ครอบครัว

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นกลุ่มตัวอย่างครอบครัวใน 2 คุณลักษณะดังที่กล่าวมาแล้ว คือ ครอบครัวยากจนและครอบครัวทั่วไป ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลยางคำ อำเภอโนนทราย จังหวัดร้อยเอ็ด มีกลุ่มตัวอย่างครอบครัวยากจน จำนวนทั้งสิ้น 122 ครอบครัว และครอบครัวทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น 122 ครอบครัวเท่ากัน และในพื้นที่เทศบาลตำบลม่วงหวาน อำเภอโนนพอง จังหวัดขอนแก่น มีกลุ่มตัวอย่างครอบครัวยากจน จำนวนทั้งสิ้น 140 ครอบครัว และครอบครัวทั่วไป จำนวน 140 ครอบครัว โดยใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างครอบครัวทั่วไปจากการสุ่มอย่างมีระบบ (Systematic random sampling) ซึ่งขั้นตอนของการสุ่มอย่างมีระบบนั้นได้นำรายชื่อของครอบครัวแต่ละครอบครัวในแต่ละหมู่บ้าน โดยตัดครอบครัวที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในครอบครัวยากจนที่ได้ผ่านการระบุว่าเป็นครอบครัวยากจนจากเกณฑ์การ

¹ กำหนดคณะผู้ประสานงานประจำพื้นที่ในการพิจารณาหาครอบครัวยากจนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลยางคำ ทำการคัดเลือกแบ่งกลุ่มระดับฐานะ คือ ฐานะยากจน ฐานะปานกลาง ฐานะรวย ประกอบด้วย 5 คน คือ 1) ผู้นำชายที่เป็นทางการ 2) ผู้นำชายที่ไม่เป็นทางการ 3) ผู้นำหญิงที่เป็นทางการ 4) ผู้นำหญิงที่ไม่เป็นทางการ 5) บุคคลที่ไม่ได้มีบทบาททางการเป็นผู้นำของชุมชน ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยของโครงการวิจัยความอยู่ดีมีสุขของประชากรในประเทศกำลังพัฒนา (WeD) โดยพิจารณาเลือกจาก Wealth Ranking ซึ่งเป็นการวัดระดับฐานะทางเศรษฐกิจโดยใช้ทรัพย์สินที่มีอยู่ในครอบครัวนั้น ๆ เพื่อให้มูลค่าคะแนนของทรัพย์สินดังกล่าวมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

พิจารณาในเบื้องต้น และนำรายชื่อของครอบครัวที่เหลื้อมาทำการสุ่ม ซึ่งการสุ่มได้คำนวณตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละหมู่บ้าน โดยหมู่บ้านใดมีจำนวนประชากรมากก็สุ่มมาเป็นหน่วยตัวอย่างมาก หมู่บ้านใดมีจำนวนประชากรน้อยก็สุ่มมาตามสัดส่วนที่คำนวณได้ ซึ่งหน่วยตัวอย่างที่สุ่มมาเป็นตัวแทนครอบครัวทั่วไปที่ไม่ซ้ำกัน เมื่อได้หน่วยตัวอย่างมาแล้วผู้ศึกษาทำการตรวจสอบว่าหน่วยตัวอย่างอยู่ในพื้นที่เป้าหมายจริงตามรายชื่อของทะเบียนราษฎร์หรือไม่ ซึ่งการคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยนำรายชื่อของครอบครัวทั้งหมดซึ่งลบรายชื่อกลุ่มครอบครัวยากจนออกแล้ว และนำรายชื่อครอบครัวที่เหลื้อมาเรียงตามหมู่บ้านและตามบ้านเลขที่ของแต่ละหมู่บ้านแล้วกำหนดตัวอย่างที่ต้องการศึกษาตามผลการคำนวณของแต่ละหมู่บ้านที่ได้ จากนั้นคำนวณหาช่วงการสุ่มของแต่ละหมู่บ้าน (I) ตามสูตร ดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \text{หมู่ที่ } I &= \frac{N}{n} \\ \text{โดยที่ } I &= \text{ช่วงของการสุ่ม} \\ N &= \text{จำนวนครอบครัวทั้งหมดของหมู่บ้าน} \\ n &= \text{จำนวนตัวอย่างของหมู่บ้าน} \\ \text{คำนวณหาช่วงของการสุ่มของแต่ละหมู่บ้าน} \\ \text{ยกตัวอย่าง หมู่ที่ 1} &= \frac{N}{n} \\ &= \frac{129}{11} \\ &= 11.72 \text{ หรือ } 12 \end{aligned}$$

หลังจากคำนวณหาช่วงสุ่มแล้ว หา Random start โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 1-12 สุ่มมา 1 ค่า ได้เป็นหน่วยตัวอย่างแรก ยกตัวอย่าง $r = 2$ จากนั้นคำนวณหาหน่วยตัวอย่างแต่ละช่วงสุ่มเท่ากับ $2, 2+I, 2+2I, \dots$ ได้เป็น $2, 14, 26, \dots$ จนได้หน่วยตัวอย่างครบทั้งหมด ในองค์การบริหารส่วนตำบลยางคำ อำเภอโพธาราย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 122 ครอบครัว และเทศบาลตำบลม่วงหวาน อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 140 ครอบครัว แล้วให้ตัวแทนครอบครัวตอบแบบประเมิน หากครอบครัวที่สุ่มได้ตัวแทนครอบครัวไม่อยู่บ้าน ผู้ศึกษาได้จับฉลากครอบครัวใหม่แทน และหากตัวแทนครอบครัวที่จับฉลากขึ้นมาใหม่ไม่อยู่บ้าน ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการพบใครที่สะดวกก็สอบถามเลย ดังนั้นจำนวนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในครอบครัวทั่วไปจึงอาจจะคลาดเคลื่อนจากช่วงการสุ่มที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพื่อควบคุมเวลาที่ใช้ในการศึกษา

จากกระบวนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในข้างต้นที่กล่าวมา สามารถจำแนกจำนวนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลยางคำ อำเภอโพธาราย จังหวัดร้อยเอ็ด ที่เป็นตัวแทน

ครอบครัวยากจน หรือครอบครัวด้อยโอกาส จำนวน 122 ครอบครัว และครอบครัวทั่วไป จำนวน 122 ครอบครัว รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 244 ครอบครัว (ตารางที่ 3.1) และสามารถจำแนกกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เทศบาลตำบลม่วงหวาน อำเภอโนนน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ที่เป็นตัวแทนครอบครัวยากจน หรือครอบครัวด้อยโอกาส จำนวน 140 ครอบครัว และครอบครัวทั่วไป จำนวน 140 ครอบครัว (ตารางที่ 3.2)

ตารางที่ 3.1 แสดงหน่วยของกลุ่มตัวอย่างองค์การบริหารส่วนตำบลยางคำ อำเภอโนนทราย จังหวัดร้อยเอ็ด

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน ครอบครัว ยากจน (ครอบครัว) (N)	จำนวน ครอบครัว ยากจน ที่ศึกษา (100%) (ครอบครัว)	จำนวน ครอบครัวทั่วไป (ครอบครัว) (N)	จำนวน ครอบครัวทั่วไป ที่สุ่มเลือก
1	บ้านยางคำ	13	13	171	20
2	บ้านจีเหล็ก	11	11	156	17
3	บ้านเหล่าข้าว	9	9	108	13
4	บ้านดอนสำราญ	5	5	60	10
5	บ้านท่างาม	16	16	57	10
6	บ้านดอนจิก	3	3	17	4
7	บ้านดอนไร่	11	11	30	4
8	บ้านหนองฝุ่งแดง	9	9	75	10
9	บ้านกู่กันชนาม	9	9	50	6
10	บ้านหนองเหล็ก	8	8	65	9
11	บ้านดอนหม่วย	10	10	60	10
12	บ้านหนองสรวง	10	10	57	5
13	บ้านหนองชำ	8	8	35	4
รวม		122	122	941	122

ตารางที่ 3.2 แสดงหน่วยของกลุ่มตัวอย่างเทศบาลตำบลม่วงหวาน อำเภอป่าพอง จังหวัดขอนแก่น

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน ครอบครัว ยากจน (ครอบครัว) (N)	จำนวนครอบครัว ยากจนที่ศึกษา (100%) (ครอบครัว)	จำนวน ครอบครัวทั่วไป (ครอบครัว) (N)	จำนวน ครอบครัวทั่วไป ที่สุ่มเลือก
1	บ้านม่วงหวาน	6	6	267	17
2	บ้านสระกุด	12	12	214	12
3	บ้านโนนศรีสวัสดิ์	6	6	171	9
4	บ้านห้วยหินลาด	6	6	202	10
5	บ้านโนนพยอม	23	23	219	6
6	บ้านท่าเมา	8	8	59	11
7	บ้านคำแก่นคูณ	14	14	218	16
8	บ้านคำแก่นคูณน้อย	5	5	87	5
9	บ้านคำใหญ่	12	12	189	12
10	บ้านมิตรภาพ	3	3	36	2
11	บ้านปิ่นน้ำใจ	14	14	139	8
12	บ้านคำแก่นคูณ	9	9	203	10
13	บ้านม่วงหวาน	11	11	63	8
14	บ้านสระแก้ว	11	11	33	14
รวม		140	140	2,167	140

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้มี 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครอบครัวจำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วย สถานะในของผู้ตอบฯ ในครอบครัว ที่มาของรายได้ในครอบครัว รายได้ต่อเดือนของครอบครัว ที่มาของรายจ่ายในครอบครัว รายจ่ายต่อเดือนของครอบครัว หนี้สินรวมของครอบครัว แหล่งกู้เงิน การเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน การเข้าร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น ความพึงพอใจในผลงานการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 2 แบบประเมินคุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวตามการรับรู้ของผู้ตอบแบบประเมินฯ จำนวน 40 ข้อ โดยกำหนดองค์ประกอบในการศึกษาไว้ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต จำนวน 8 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การมีและการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่ดี จำนวน 9 ข้อ

องค์ประกอบที่ 3 ความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมและสารพิษ จำนวน 4 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การมีสุขภาวะแบบองค์รวม จำนวน 7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 5 การสืบทอดจารีตประเพณีปฏิบัติในชุมชน จำนวน 8 ข้อ

องค์ประกอบที่ 6 ความมั่นคงทางชีวิตในครัวเรือนและชุมชน จำนวน 4 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

- (5) หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความจริงของผู้ตอบฯ มากที่สุด
- (4) หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความจริงของผู้ตอบฯ มาก หรือ เป็นส่วนใหญ่
- (3) หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความจริงของผู้ตอบฯ เป็นบางส่วน
- (2) หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความจริงของผู้ตอบฯ เป็นส่วนน้อย
- (1) หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความจริงของผู้ตอบฯ เลย หรือ ไม่พึงพอใจสำหรับผู้ตอบฯ เลย

การให้คะแนนพิจารณา ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
บางส่วน	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
ไม่เลย	ให้	1 คะแนน

การแปลค่าคะแนน แบ่งระดับเป็น 2 แบบ คือ 1) แบบ 5 ระดับ และ 2) แบบ 3 ระดับ

เมื่อ แปลผลแบบ 5 ระดับ (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

ระดับคะแนน 1.00-1.50 คะแนน	หมายถึง	คุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขน้อยมาก
ระดับคะแนน 1.51-2.50 คะแนน	หมายถึง	คุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขน้อย
ระดับคะแนน 2.51-3.50 คะแนน	หมายถึง	คุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขปานกลาง
ระดับคะแนน 3.51-4.50 คะแนน	หมายถึง	คุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขมาก
ระดับคะแนน 4.51-5.00 คะแนน	หมายถึง	คุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขมากที่สุด

เมื่อแปลผล 3 ระดับ โดยใช้สูตรคำนวณ การแปลผลคะแนนรายข้อและโดยรวม ใช้ค่าเฉลี่ยที่มีค่าตั้งแต่ 1.00 – 5.00 โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1977: 14) แบ่งค่าคะแนน 3 ระดับ คำนวณ ดังนี้

$$\frac{\text{Maximum} - \text{Minimum}}{\text{Interval}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{ต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

ดังนั้นการแปลผลตามหลักเกณฑ์ จึงเป็นดังนี้

ระดับคะแนน 1.00 – 2.33 คะแนน	หมายถึง	คุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขน้อย
ระดับคะแนน 2.34 – 3.67 คะแนน	หมายถึง	คุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขปานกลาง
ระดับคะแนน 3.68 – 5.00 คะแนน	หมายถึง	คุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขมาก

การพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมวิจัย

ในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อยื่นเสนอขอความอนุเคราะห์ในการพิจารณาด้านจริยธรรมการวิจัยในโครงการวิจัยนี้ และเมื่อได้รับพิจารณาอนุมัติด้านจริยธรรมการวิจัยแล้วจึงได้ดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัย โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยนี้ได้ทำหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลการวิจัยในพื้นที่เป้าหมาย และชี้แจง อธิบายกับกลุ่มตัวอย่างการวิจัยเกี่ยวกับขั้นตอนการวิจัย วัตถุประสงค์การวิจัย ขั้นตอนการวิจัย ระยะเวลาในการดำเนินการ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงการชี้แจงสิทธิที่ผู้เข้าร่วมขบวนการวิจัย คือ กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ได้ กลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวขณะที่ทำการศึกษาได้ และข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอในภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science) ตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและครอบครัววิเคราะห์โดยความถี่ และร้อยละ ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ข้อมูลคะแนนคุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขวิเคราะห์โดยใช้วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอ้างอิงสู่ประชากรโดยใช้การประมาณค่าช่วงเชื่อมั่น (95% CI) ของรายกลุ่มและรายพื้นที่

3. การเปรียบเทียบคะแนนคุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวตามการรับรู้ของตัวแทนครอบครัวทั่วไปและครอบครัวยากจนใน 2 พื้นที่ โดยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) ซึ่งเป็นวิธีการทดสอบที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาเปรียบเทียบตัวแปร 2 กลุ่ม หรือ มากกว่าในการศึกษาเรื่องเจตนาดี ความคิดเห็น ความสนใจ หรือ การยอมรับ เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลในรูปของความถี่ หรือ สัดส่วน จำแนกระดับคุณภาพชีวิตและความอยู่ดีมีสุขครอบครัวเป็น 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และ น้อย